

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXLIII. Domine exaudi orationem meam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Erudiens canticum Dauid cum esset
in spelunca.

Asfiduis Dominum lacrimis & uoce precabar,
 Diuinam asidua uoce precabar opem.
 Ante ipsum mea uerba grauesq; effundo dolores,
 Ipsi quæ patior uulnera sæua queror.
 Mens mea cum duris iacet obruta & anxia rebus,
 Quæ sequar & fugiam mi Deus ipse uides,
 Quæ mihi sæpe fuit pedibus uia trita, sub illa
 Fallaces laqueos occulere mihi.
 Hac illac oculos uertens per cuncta ferebam,
 Nemo, qui misero uellet adesse, fuit.
 Tam fuit optatæ spes omnis adempta salutis,
 Nemo fuit placidam qui mihi ferret opem.
 Tunc tua supplicibus uenerabar numina uerbis,
 Mi Deus, ð mea spes, tu mea certa salus.
 Tu mihi præsidium Deus es, per te mihi uitæ
 Pars est, contingit quantulacunq; super.
 His lacrimis precor intendas, moueare querelis,
 Nam miser exhaustus penè dolore fui.
 Erue ab hoste odio qui me insectatur acerbò,
 Nam mihi nunc nimium præualuere mali.
 Detrahe uincla animæ quib. hoc in carcere pressa est
 Vt nomen celebret libera facta tuum.
 Tunc mihi iustorum iungent socia agmina cætus,
 Si mihi præstiteris quæ bona tanta rogo.

Narratio, in
qua proponit
exemplū quid
in afflictione sit
faciendum.

Narrat pericu
lum.

Propositio, ut
liberetur.

Specum in qua
latuit, carce-
rem uocat.

PSALMVS CXLIII.

Domine exaudi orationem meam.

Argua.

Est precatio pro remissione peccatorum, quæ habet suos hostes, nempe Sathanam auctorem desperationis, & doctores, qui docent legem & fiduciam operum. Quare orat exaudiri propter ueritatem & iusticiam Dei ueritas est, quod Deus promisit se exaudire uerum pios: iusticia est, quod Deus iniustos iustificat, & peccata remittit propter misericordiam in Christo exhibitam.

*Territa mens uitij & imagine uindictis iræ,
Iudicium ne se cogat obire rogat.
Promissis ueniæ Domini constanter adhæret,
Solari melius mens onerata nequit.*

Psalmus David.

Propositio.

Audi summe parens rerum, quas pectore ab imo
Et tibi sollicito findimus ore preces.

*Fidei, quia ser- In fidei uirtute tua me respice, & audi
uas promissa, Quæ tibi nunc mæsto pectore uerba loquor.
Exaudi me p- Et quia iusticiæ summa est tibi cura tuendæ,
pter tuam iu- Sume pia iustas exulis aure preces.
sticiam, nō pro- Ab ne in iudicium uenias pater optime mecum,
pter meam iu- Ab tibi ne fieri me patiare reum.
sticiam, q̄ nul- Nam quis erit qui te consistere iudice possit?
la est. Quis tibi perspectus iustus abire queat?
Narratio peri- Insidiatus enim mihi perfidus imminet hostis,
culi, cum con- Semper & hic fraudum nomina mille struit.
scientia despe-
ratione tenta-
tur.*

Abieci

Abiecit uelut in terram mea tempora uitæ,
 In tenebras positum me uiolenter agit.
 Non secus ac auræ uitalis lumine casti,
 Per loca neglecti sola iacere solent.
 Conficitur mœrore animus, mens anxia torpet,
 Omnis in attonito pectore sensus habet.
 Tunc ueteres repeto longinqui temporis annos,
 Et retro in mentem sæcula prisca uoco.
 Tunc animo repetens memori tua facta loquebar,
 Quæ gessere manus omnia mira tuæ.
 Protensis ad te ueneror tua nomina palmis,
 Te mea mens isto tristis ab orbe sitit.
 Ne cunctere, ser auxilium, spes omnis in auris
 Te sine, pene anima deficiente, fugit.
 Ne uultus absconde tuos, ne forte relinquare
 His similis qui iam tartara nigra petunt.
 Ocyus has ueniat bonitas tua nota sub aures,
 Fidere cui possim, nam sine te nihil est.
 Quæ gradiar præscribe uiam, mea namq; fatiscit,
 Suspirans ad opem languida uita tuam.
 Eripe ab insidijs quas instruit hostis acerbus
 Mi Deus, o misero spes, uia, uita, salus.
 Ut faciam tibi grata doce, tua iussa capeffam,
 Nam sine te misero quis Deus esse queat?
 Spiritus ille tuæ bonitatis ducat euntem,
 Quæ recta ad te itur, nec propiore, uia.
 Redde mihi incolumem propter tua nomina uitam,
 Iustus es, huic animæ redde salutis opem.
 Sic subuertere meos, ut es optimus, ocys hostes,
 In festos animæ nocte dieq; meæ.

Abijce

Consolor me
 inquit, contra
 hæc mala uete
 rib. tuis factis,
 quib. testatus
 es te esse mise
 ricordem, &
 peccata condo
 nare.
 Repetit propo
 sitionē, in qua
 orat remissio
 nem peccatorū
 & gubernatio
 nem in uerbo
 ac liberationē
 ab hostibus.

Abijce & ad nihilum redigens age, perde malignos,
Tu quia me Domini iura regentis habes.

PSALMVS CXLIIII.

Benedictus Dominus Deus meus.

ARGVMENTVM.

Est insignis Psalmus, in quo simul gratias agit, & orat pro regno & Ecclesia contra hostes, seditiosos ciues & Pseudoprophetas. Habet autem insigne wáðos, quod miratur Dei beneficentiam erga homines ingratos & malos. Quid est homo, inquit, quod sic curas eum &c.

Iura magistratus, reges, pax, fœdera, bellum,
Vnius in Domini sunt sita cuncta manu.

Ille docet quicquid scimus, facit omnia solus,
Quo sine tam fragilis quid potuisset homo?

Psalmus Dauid.

Gratias actio
pro regno.

Summa creatori Domino laus, gratia, uirtus,
Cuius habere parem gloria iure nequit.
Dura manus in bella meas qui format & armat,
Ad fera qui digitos instruit arma meos.
Hic bonitas, hic summa mihi est fiducia, ab illo
Munior, hic instar turris & arcis habet.
Quo mihi ceu clypeo spes præsidij omnis habetur,
Imperio populos subijcit ille meo.

Πάθη. Magna Dei bonitas est, sic curantis nos misericordiam nos miseros homines,

Cur tibi sit genitor mortalis homuncio tanti,
Hunc ut & agnoscens nonnihil esse putes?
Vita hominis nibilo similis, fugit ocyor umbra.
Quæ uenit & minimo tempore tota perit.

E cœli